

BIULETYN BAŁTYCKI

WILBI

Nr.

Wilno, dnia 29 kwietnia 1933 r.

118.

T r e ś ć n u m e r u :

LOTWA.

1. „Jaunakas Zinas“ na temat niebezpieczeństwa niemieckiego w stosunku do państw bałtyckich. 2. Organ wojskowy „Latvijas Kareivis“ przeciwko narodowym socjalistom. 3. Posiedzenie rady „unji bałtyckiej“. 4. Założenie komisji eksportowej. 5. Premier Blodnieks o planach rządu łotewskiego. 6. Sprawa niewniesienia kaucji przez szwedzki syndykat zapakczany. 7. Sprawa faszystów łotewskich. 8. Reorganizacja komisji importowej i walutowej. 9. Sprawa związku bałtyckiego w ujęciu „Rigasche Rundschau“.

ESTONJA.

1. Dymisja gabinetu Paetsa. 2. Opinia Rozenberga na temat bloku bałtyckiego. 3. Zakaz wywozu mienia bez zezwoleń. 4. Zaostrzona kontrola walutowa. 5. Stan Banku Estońskiego.

- X -

LOTWA: 1. „Jaunakas Zinas“ na temat niebezpieczeństwa niemieckiego w stosunku do państw bałtyckich. „Jaunakas Zinas“ /z 22 i 25.IV. 1933/. Art. p. t. „Czy niemiecki Drang nach Osten grozi państwu bałtyckim?“ i „Cele niemieckie w Europie Wschodniej“. Streszczenie:

Niemcy, rozpoczynając wojnę światową, bynajmniej nie miały na celu podziału Rosji, wyzwolenia Polski, Litwy, Łotwy i Estonji. Nie miały też na celu zajęcia tych krajów i ich skolonizowania. Plan okupacji krajów bałtyckich został ułożony przez niemieckich baronów i obszarników nad Bałtykiem. Dekret Hindenburga z 1918 r. przewidywał uczynienie państw bałtyckich drugich Prus Wschodnich. Niemcy wykonały więc ten plan w czasie wojny światowej i potem go stosowały. Pamiętne są chwile, kiedy w czasie podpisywania traktatu wersalskiego usiłowali Niemcy wnieść w Anglików i Francuzów, by zezwolono im pozostać w Łotwie i Litwie, gdyż tylko Niemcy mogą chronić cywilizację europejską przed bolszewizmem rosyjskim. W tym celu hr. von der Goltz usiłował w 1919 r. stworzyć na terytorjum Litwy, Łotwy i Estonji bazę dla operacji wojskowych przeciwko Moskwie. Jedynie wspólne wysiłki Łotyszów i Estończyków położyły kres tym próbom reakcji niemieckiej.

Obecna niemiecka polityka zagraniczna wyraźnie wdziera się na Wschód. Polityką zagraniczną w zakresie spraw wschodnich kieruje w Niemczech Niemiec bałtycki Rosenberg. Niemcy narodowo-socjalistyczne pragną kontynuować akcję cesarskiej armji w Europie Wschodniej z 1916 i 1919 r. Różnica jedynie polega na tem, że wtedy było to jednym z postronnych celów imperjalizmu niemieckiego, obecnie zaś jest to cel najważniejszy. Jest to jedyne dążenie polityczne dla najbliższego dziesiętka lat.

Dawniej Niemcy miały pod ręką imperjum Austro-Węgierskie. Niemcy też pokładały nadzieje na Azję /kolej hambursko-bagdadzka/. Te poczynania imperjalistów niemieckich wojna światowa obróciła w niwecz. Obecnie faszystowskie Włochy, nie mówiąc już o Małej Entencie nie pozwalają Niemcom wdzierać się na Bałkany. Natomiast Mussolini zachęca Niemcy do akcji w Europie Wschodniej. Dla obecnych Niemiec ekspansja gospodarcza i kolonialna jest jeszcze bardziej potrzebna niż dla Niemiec cesarskich. Do dwóch wielkich rynków: indyjskiego i chińskiego Niemcy dotrzeć nie mogą. Dla Niemców pozostaje więc szukanie dróg dla ekspansji jedynie w Europie Wschodniej: izolowanie Polski, podbój Litwy i Łotwy i dostęp do Rosji /Sow., by zamienić ją na Chiny Nr. 2. Niemców zachęcają do tego, jak się zdaje nie tylko Włochy lecz i Anglia Imperjaliści angielscy dla przeciwdziałania komunizmowi udzielają Japonji wolnej ręki na Dalekim Wschodzie, i uznają plany niemieckie w stosunku do Rosji. Dzięki tu ręka angielskiego króla naftowego Deterdinga, przyczem Rosenberg jest narzędziem tej ręki. Dla eksportu towarów niemieckich potrzebna jest Ukraina, zaś dla kolonizacji Litwa, Łotwa i Białoruś. Takie są perspektywy obecnego niemieckiego Drang nach Osten, który jest dla państw bałtyckich ten niebezpieczniejszy.

Rosenberg żywi potrójny plan: po pierwsze odebranie od Polski Korytarza Pomorskiego i odepchnięcie jej dla ekspansji na Wschód; po drugie opanowanie gospodarczo-polityczne państw bałtyckich; po trzecie opanowanie gospodarczo-polityczne Rosji. Rozenberga można porównać, jeżeli chodzi o jego plany, z gen. von der Goltzem.

Do realizacji tych planów dąży się celowo i systematycznie. Czyni się to pod pretekstem walki z komunizmem. Litwę łączy się obietnicą kontyngentów. Na Łotwie też odbywa się pod tym względem gra zakulisowa. Słowem Niemcy stosują metody zbliżone do metod stosowanych przez Krzyżaków w XIII-tym wieku, zmierzając spoczątku do podboju gospodarczego, a potem i politycznego.-

2. Organ wojskowy "Latvijas Kareivis" przeciwko narodowym socjalistom. "Latvijas Kareivis" /z 25.IV.1933/: W związku z zamknięciem organizacji faszystów łotewskich i aresztowaniem ich przywódców organ narodowców "Latvis" stanął w ich obronie. Obecne czasy spopularyzowały niektóre hasła, głoszone najczęściej przez ludzi, których jedynym celem jest łowienie ryb w mętnej wodzie. Dziwić się należy, że znajdują oni zwolenników.

3. Posiedzenie rady "unji bałtyckiej". "Latvijas Kareivis" /z 25.IV.1933/: 24 kwietnia odbyło się posiedzenie rady "unji bałtyckiej" pod przewodnictwem prezesa unji Zemgalsis i wiceprezesa Alberinksa. Na posiedzeniu wyłoniono zarząd unji bałtyckiej i uchwalono ostatecznie podstawowe zasady unji.

4. Założenie komisji eksportowej. "Latvis" /z 25.IV.1933/: M-stwo Finansów wysunęło projekt założenia specjalnej organizacji prywatnej, która by się poświęciła sprawom eksportu. Zadaniem takiej komisji eksportowej byłoby zbieranie materiałów w sprawie eksportu.

5. Premier Błodnieks o planach rządu łotewskiego. "Siegodnia" /Nr.114.IV.1933/: 25 kwietnia premier Błodnieks wygłosił na konferencji partji osadników w Windawie przemówienie na temat sytuacji kraju i akcji rządu. Rząd przedsięwziąć ma szereg środków w kierunku odprężenia ciężkiej sytuacji gospodarczej i uregulowania finansów państwowych. W dniach najbliższych rząd ma wnieść do sejmu projekty ustaw, mające na celu znaczną redukcję budżetu. Ewentualne protesty pewnych sfer nie wpłyną na stanowisko rządu. Zostaną zmniejszone dopłaty państwowe do funduszu emerytalnego. Maksymalna wysokość emerytur zostanie zmniejszona z 600 na 200 - 250 łatów miesięcznie. Zmniejszone będą dopłaty Kasom Chorych, które dotychczas wydawały przeciętnie po 101 łatów na każdego chorego, nie licząc wydatków na leczenie. Rząd przestanie również dopłacać po 1 zł. 70 cent. za kilogram masła na eksport.

W najbliższej przyszłości nastąpi zmiana na stanowiskach 6 - 8 posłów łotewskich zagranicą. Będą zmniejszone zasiłki dla bezrobotnych, a w maju wogóle zawiesi się wszelkie wypłaty na ten cel. Z Rygi wysiedli się 3-4 tys. bezrobotnych, a poczynając od jesieni połowę zasiłków dla bezrobotnych będzie się wydawało w naturze.

Rząd będzie przyczyniał się do rozwoju gospodarczego życia kraju. Poza to będą podjęte stanowcze kroki przeciwko jednostkom zagrożającym ustrojowi demokratycznemu Łotwy.

6. Sprawa niewniesienia kaucji przez szwedzki syndykat zapalczaną. "Siegodnia" /Nr.114.IV.1933/: M-stwo Finansów otrzymało odpowiedź od szwedzkiego syndykatu zapalczanego w Sztokholmie w sprawie niewniesienia ustalonej kaucji 200 tys. dolarów. Syndykat wyraża zgodę na podjęcie rokowań w tej sprawie, żądając jednocześnie umożliwienia zmniejszenia przewidzianej w umowie ilości eksportu zapalek, a natomiast zwiększenia eksportu drewniaków.

Sfery miarodajne są zdania, że żądanie jest to dla Łotwy nie do przyjęcia ze względu na interes Łotwy zatrudnienia jak największej liczby robotników.

7. Sprawa faszystów łotewskich. "Siegodnia" /Nr.116.IV.1933/: Pogłoski o rzekomo rychłym zwolnieniu aresztowanych ostatnio faszystów łotewskich Ozolsa, Plana i Apinsza nie odpowia-

dają rzeczywistości. Cięży na nich poważne oskarżenie o podkopywanie demokratycznego ustroju Łotewskiego i Łotewskiej konstytucji.

8. Reorganizacja komisji importowej i walutowej. "Rigasche Rundschau" /Nr.95.IV.1933/: 26 kwietnia Gabinet Ministrów ustalił skład komisji importowej i walutowej, przyjmując jednocześnie nowe postanowienia o działalności obu komisji.

9. Sprawa związku bałtyckiego w ujęciu "Rigasche Rundschau". "Rig.Rund." /Nr.95.IV.1933/. Art.p.t. "Na zygzakowej drodze do związku bałtyckiego". Streszczenie: Idea związku państw bałtyckich jest niemal tak stara, jak same państwa. Idea ta ma znaczenie zarówno polityczne, jak i gospodarcze.

Zwoływano już w sprawie związku konferencje. Początkowo miano na myśli związek z 7-ciu państw, potem z 4-ch, wreszcie, gdy się okazało, że Polska i Litwa nie mogą zasiadać razem, a Finlandja jest skłonna do pozostania na uboczu, sprowadzono koncepcję związku do 3-ch państw: Łotwy, Litwy i Estonji. Sprawa tych trzech państw nie schodziła właściwie nigdy z porządku dziennego. Debatowano nad nią zarówno w prasie, jak też w sferach politycznych. Składano wzajemne wizyty i rewizyty. Dotychczas jednak nie ruszono z martwego punktu, a nawet odnosi się wrażenie, że teraz koncepcja zaczyna się rozplywać.

Składają się na to różne przyczyny. Między narodami istnieje zawsze pewien antagonizm. Pozatem nie ulega wątpliwości, że doszłoby szybciej do jakiegoś porozumienia, gdyby na kierowniczych stanowiskach państwowych nie zmieniali się tak często ludzie. Obecnie wysiłki do stworzenia związku bałtyckiego przypominają tkaninę Penelope: co jeden dzień przyniesie - to drugi niszczy.

ESTONJA: 1. Dymisja gabinetu Paetsa. "Siegodnia" /Nr.116.IV.1933/: 25 kwietnia przedstawiciele partji centralnej w rządzie estońskim minister Finansów Anderkop i minister Oświaty Kukke oświadczyli naczelnikowi państwa, że na zlecenie swych partyj podają się do dymisji. W związku z tem naczelnik państwa zakomunikował, że cały gabinet podaje się do dymisji. Jako następcę i przyszłego prezesa ministrów wymienia się Einbunda.

2. Opinia Rosenberga na temat bloku bałtyckiego. "Siegodnia" /Nr.116.IV.1933/: Panowie Paets /brat naczelnika państwa/ i Sepp /b.ministrów Finansów/ odbyli w tych dniach z Rosenbergiem w Berlinie dłuższą rozmowę. Rosenberg urodził się w Berlinie, gdzie też odbywał studia. W rozmowie z działaczami estońskimi Rosenberg oświadczył, że zmiana rządu niemieckiego w niczem się nie odbije na przyjaznych stosunkach między Niemcami a Estonją. Obecnie rząd niemiecki uważa utworzenie bloku państw bałtyckich Łotwy, Estonji i Litwy za pożądane. Informacje o jakichkolwiek agresywnych planach Niemiec w stosunku do państw bałtyckich są wynysłem.

3. Zakaz wywozu mienia bez zezwoleń. "Siegodnia" /116.IV.1933/: M-stwo Gospodarki Krajowej przedłożyło rządowi projekt ustawy o zakazie wywozu zagranicę wszelkiego mienia, jak również zakazie umieszczania kapitałów w bankach zagranicznych, bez specjalnych zezwoleń.

4. Zaostrzona kontrola walutowa. "Rev.Ztg." /Nr.92.IV.1933/: Minister Gospodarki podał rządowi projekt ustawy, na zasadzie której obywatele państwa i osoby prawne zobowiązani będą rejestrować kosztowności, znajdujące się zagranicą. Rząd uzyskuje przytem prawo zakazu wywozu waluty zagranicę oraz żądania zwrotu kosztowności, wywiezionych zagranicę.-

5. Stan Banku Estońskiego w dn.15 kwietnia. "Rev.Zeitung" /Nr.90.IV.1933 r./:

	15.IV.	15.IV.
Złoto	17,84 milj.kor.	Banknoty 30,66 milj.koron
dewizy	2,25 " "	wkłady 12,74 " "
kredyt	20,03 " "	pokrycie 46,30%

